

Поснули - сплять оса з осиною

Микола Вінграновський

Поснули — сплять оса з осиною,
Змерз чорний кетяг бузини,
І літня хмара під осінньою
Плечем біліє край зими.

На прихолоче сонце зморене
Надули щоки гарбузи,
І соняха обличчя згоряне
Прошелестіло у низи.

Там, де млинок слухняно бухкає
І від олійні тихий струс,
Й голодний шпак даремно слухає
Маслини захололий пульс.